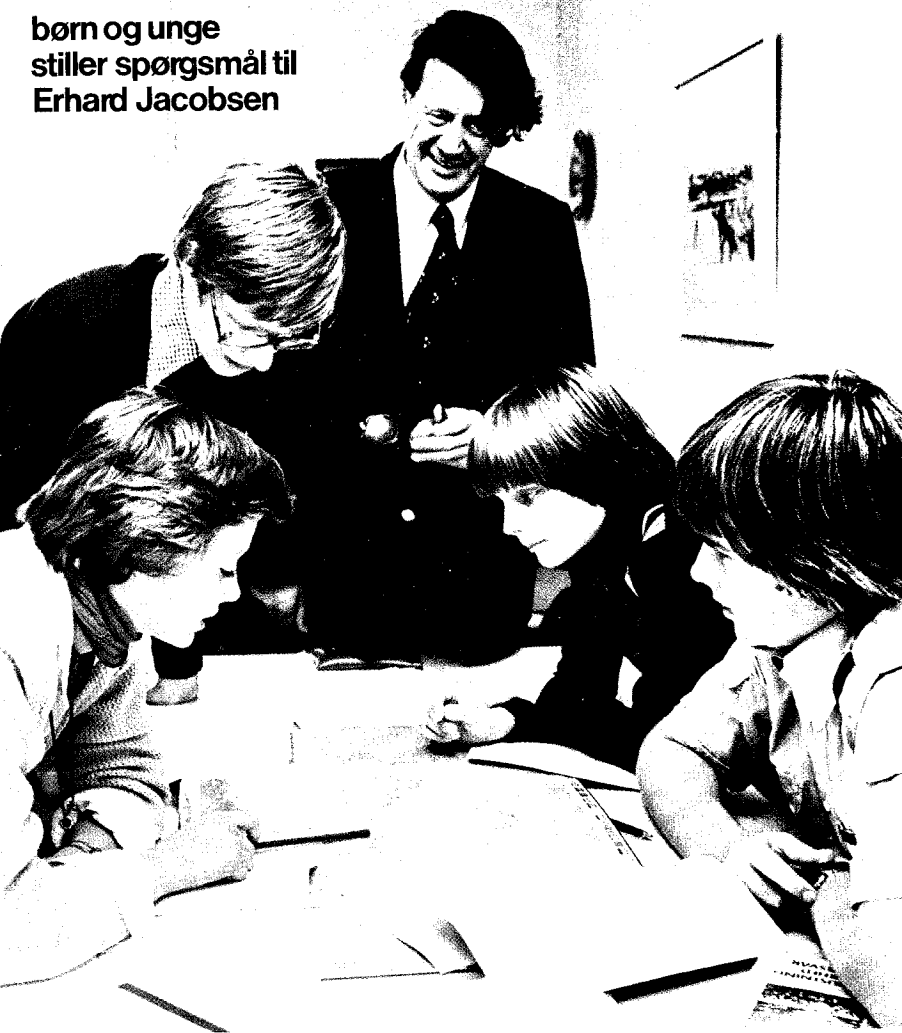

**børn og unge
stiller spørgsmål til
Erhard Jacobsen**

**Skal EF eller folketinget
styre Danmark?**

Michael: Hvad betyder bogstaverne EF?

Svar:

E = Europæiske
F = Fællesskaber

Erhard Jacobsen: Man har naturligvis ikke fællesskab på alle områder, og man har jo heller ikke alle europæiske lande med. Men på vigtige økonomiske områder, især når det gælder landenes **handel** med hinanden, har man lavet mange aftaler og fælles bestemmelser. Det betyder, at det enkelte land ikke bare tænker på sig selv, når man laver love i landets parlament; man tager hensyn til, hvordan det vil virke i de andre lande.

Fælleskabs vigtigste bestanddele er:

1. Ministerråd
2. Europa-kommissionen
3. Europa-parlamentet
4. Europadomstolen
5. Euratom

Ministerrådet er EF's vigtigste organ. Det består af 1 minister fra hvert medlemslands regering. I de fleste tilfælde vil det være udenrigsministeren, men hvis det er landbrugsproblemer, der behandles, vil det være landbrugsministeren, økonomi, så økonomiministeren, etc.

I Danmark og de andre lande er det parlamentet (Folketinget), som vedtager love. Men i EF opstår love altså ved, at de ni landes ministre på råds møder træffer aftaler, som så bliver en slags love for alle de ni lande.

Europakommissionen (kaldet "Kommissionen") har 13 medlemmer, som hver på sit område skal **rådgive** Rådets medlemmer, **forberede** Rådets aftaler og **føre tilsyn** med, at de truffene aftaler bliver overholdt.

Kommissionen har under sig et stort administrationsapparat; mange tusind specielt uddannede medarbejdere, hentet fra alle ni lande.

Europaparlamentet giver som sagt ikke love, sådan som det sker i de nationale parlamenter; men parlamentet kan naturligvis påvirke Rådets beslutninger, og parlamentet udøver vigtige kontrolgaver. Såvel under parlamentets månedlige møder i Strasbourg eller Luxembourg som ved en række **udvalgsmøder** har medlemmerne mulighed for at følge det praktiske arbejde.

Gennem nær kontakt mellem de enkelte kommissionsmedlemmer ("kommissærer") og udvalgene får medlemmerne indflydelse på udformning af detailbestemmelser af betydning for det enkelte land og får indtryk af, hvordan samarbejdet i det hele taget skrider frem.

Gennem TV, radio og presse kan parlamentets forhandlinger øve indflydelse på den politiske debat i de enkelte lande, også i lande uden for EF.

Europadomstolen, kaldet Domstolen, har tre generaladvokater. Domstolen kan fortolke traktater og bestemmelser. Kommissionen og de enkelte lande kan klage til Domstolen. Private borgere kan i øvrigt også klage. Domstolen afgør i givet fald tvister mellem medlemslandene.

Euratom, Det europæiske Atomenergifællesskab, har til formål at "fremme den fredelige anvendelse af atomenergien i EF-landene, således at denne kan udbygges hurtigt og derved højne levestandarden i området".

Birgitte: *Hvorfor kaldes EF for "Fællesmarkedet"?*

Svar: EF stiler mod fri handel og frit valg af arbejdsplads.

En af de første opgaver i EF har været at **afskaffe toldafgifter**, og det er stort set klart.

Før i tiden skulle f.eks. en dansk købmand (importør) betale told, når han ville købe varer hjem fra Tyskland. Det skal han ikke mere. På samme måde kan de andre landes handlende købe dansk smør, ost og bacon hjem til deres forbrugere uden at skulle betale afgift ved grænsen - og derfor tage en tilsvarende højere pris for varerne, når de **solgte** dem i deres butikker.

På samme måde kan man i dag søge arbejde, hvor man vil, i hvert fald i langt de fleste fag. Det var svært før i tiden.

Således søger man at skabe et "fælles marked" i de 9 lande.

Martin: *Man skal da betale ved grænsen, hvis man har cigaretter med f.eks.*

Erhard Jacobsen: Det skal man. Men det er ikke told. Det er skat. Den danske stat lægger store afgifter på vin, tobak og spiritus. De af-

gifter er meget højere end i de andre lande. Det er for at hindre folk i at slippe uden om de danske afgifter, at tolderne laver kontrol ved grænsen.

Birgitte: *Må Danmark gøre det? Når vi nu er i EF?*

Erhard Jacobsen: Ja, EF blander sig ikke i, hvad det enkelte land opkræver i skat og afgift.

Men Danmark opfører sig politisk ikke korrekt. Vi lader folk betale høj skat på biler. En bil til 60.000 kr. i Danmark koster kun 25-30.000 kr. i de andre lande. Resten er skat. Dermed nedsætter vi danskernes indkøb af f.eks. Opel, Morris, Citroen og Fiat. Og det betyder mindre produktion i Tyskland, England, Frankrig og Italien.

Jan: *Hvilke lande er med i EF?*

Svar: Her er landene og deres indbyggertal:

Tyskland	62,0 millioner
England	56,1 millioner
Frankrig	52,5 millioner
Italien	55,4 millioner
Belgien	9,8 millioner
Holland	13,5 millioner
Danmark	5,0 millioner
Irland	3,1 millioner
Luxemborg	357.000

Birgitte: Men der er da flere, som gerne vil med, Grækenland og Spanien for eksempel?

Erhard Jacobsen: Ja, og Portugal og Tyrkiet stiler også mod medlemskab.

Jan: Hvorfor kommer de så ikke med?

Erhard Jacobsen: Det er ikke så lige en sag. Deres industri er ikke så udviklet, og derfor kan de ikke konkurrere med de andre lande endnu. Ydermere har de stor produktion af vin og sydfrugter, som man i forvejen har for meget af i EF. Det vil være svært at få disse varer solgt i de andre lande.

Martin: Men de kommer vel med engang?

Erhard Jacobsen: Det gør de helt bestemt. Jeg har selv deltaget i en række forhandlinger med græske politikere. Vi fik et klart indtryk af, hvad det ville betyde for dem at komme i EF. Og nu skulle Grækenlands optagelse være sikret.

Spanien ligger på et forholdsvis højt udviklingsstrin og kommer sikkert også snart med.

Portugal bør komme med, alene af politiske grunde. Landet har fået demokratisk styre efter mere end 50 års diktatur. Derfor bør vi støtte de politikere, der har en masse vanskeligheder i overgangstiden, så landet ikke vender tilbage til diktatur.

Med Tyrkiet ligger det lidt svært. Dette lands industri er endnu kun svagt udviklet. Men også det land skal med og har allerede mange aftaler med EF om handel og om arbejdskraft.

Jeg tror, vi får 13 medlemmer i EF i løbet af få år.

Michael: Bliver det ikke dyrt for Danmark at få fire fattige lande med?

Svar: EF er ikke "de Riges klub".

Erhard Jacobsen: Det kræver ofre af de ni lande at tage flere lande med; derom er der ingen tvivl. EF yder store tilskud til lande med udviklingsområder. F.eks. har Danmark fået tilskud til store anlæg af lufthavne, veje m.m. i Grønland. De fire lande, som søger optagelse, vil få brug for stor hjælp.

Men det er netop et af EF's formål: De rigeste lande skal betale til de mindre rige.

Forud for EF-afstemningen fortalte modstanderne af dansk medlemskab, at det var "de rige mod de fattige". "De riges klub" kaldte man de ni landes sammenslutning. Enhver kan i dag se, at EF-modstanderne talte usandhed.

Pia: Men er Danmark da ikke et fattigt land?

Erhard Jacobsen: Nej det kan jeg forsikre dig for, tværtimod - hver dansker **producerer** mere, **tjener** mere og **forbruger** mere end nogen borger i de otte andre lande.

Du tænker måske på, at vi har **stort underskud** i vor samhandel med andre lande?

Vi køber for mange milliarder kroner mere hvert år, end vi får ind gennem at sælge (eksportere) varer til de andre lande.

Og nu kommer det mærkelige. Det er **netop, fordi vi er rige** - så kan vi købe mere end borgerne i de andre lande. Og så får vi underskud i vores handel med de andre lande.

Jan: Hvorfor er Sverige og Norge ikke med?

Erhard Jacobsen: Norge havde folkeafstemning samtidig med Danmark, og her sagde et flertal nej. Det var vist især fiskere og landmænd, som deroppe mente, at de ville få dårligere økonomiske vilkår i EF.

For **Sverige** er det en anden sag. Mens Norge og Danmark var inddraget i den store krig -

anden verdenskrig fra 1939-1945 - holdt Sverige sig udenfor. I det hele taget har Sverige søgt at holde sig uden for internationale stridigheder - "neutral" - som man kalder det. Og et flertal af svenskerne mener, at man ikke kan bevare neutraliteten, hvis man går i EF.

Men vort samarbejde med Sverige og Norge såvel som med de andre nordiske lande er lige så godt, som det var, før vi kom i EF.

Birgitte: Men er der ikke stor arbejdsløshed i EF?

Svar: Der er arbejdsløshed også uden for EF.

Erhard Jacobsen: Arbejdsløshed findes overalt, ikke bare i EF. USA og Japan har arbejdsløshed. De er jo ikke i EF. Sverige har også arbejdsløshed - og Schweiz. Disse lande er heller ikke i EF.

De kommunistiske lande i Øst har ikke arbejdsløshed. Men det er, fordi de har et helt andet system. De har **arbejdspligt** for deres borgere, og så kan man jo ikke blive arbejdsløs. Det er klart. Men folk i de lande tjener mindre ved at arbejde, end arbejdsløse får udbetalt i understøttelse i Danmark. Så det er jo en beskæftigelse af tvivlsom værdi, som borgerne har i de lande.

Ingen EF-borger ønsker vist at bytte med borgerne i de kommunistiske lande.

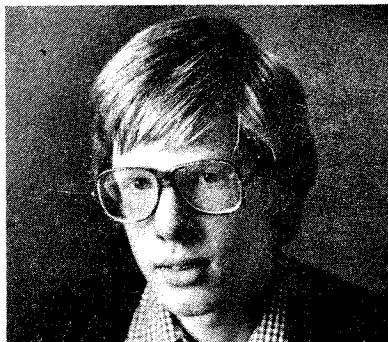
Martin: Ja, men kan vi da ikke bruge danske varer - og lade være at købe så meget udefra.

Erhard Jacobsen: Det er ikke så ligetil. "Danske varer" er aldrig helt danske. Vi har ingen råstoffer; vi må købe jern, stål, træ, kul og olie i udlandet, før vi kan producere nogen vare. Selv landbruget må købe foder- og gødningsstoffer fra udlandet for mange milliarder kroner hvert år, selv om landbruget giver os mange fremmede penge, "udenlandsk valuta", ved salg af danske landbrugsprodukter i udlandet.

Dansk økonomi er helt afhængig af køb og salg i udlandet. Derfor har vi stor interesse i, at der kan handles frit. Og så kan vi naturligvis ikke lukke de andre varer ude.

EF-samarbejdet har hindret en verdenskrise.

Det helt afgørende er, at EF-samarbejdet netop skal forhindre, at det enkelte land søger at klare sine vanskeligheder ved at købe mindre i de andre lande og dermed give dem vanskeligheder. Det gjorde alle lande i 1930-31, og vi havde dengang en økonomisk krise af katastrofalt omfang. Krisen er meget mildere i dag, og det har EF i høj grad bidraget til.

Jan: Hvad forstår man ved EF's "landbrugsordninger"?

Erhard - Europæeren

Danmark har haft flere politikere, som har gjort en meget betydningsfuld indsats på det europæiske plan. Navne som Jens Otto Krag og Per Hækkerup melder sig umiddelbart i erindringen.

Men for mig er Erhard Jacobsen den første **europæiske** danske politiker. Han har tidligt i sin karriere prioriteret Europapolitikken meget højt. Han har handlet ud fra det grundsynspunkt, at hvad vi end præsterer og formår i vor egen lilleputstat, vil det være formålsløst og uden værdi, hvis ikke det **europæiske** samarbejde lykkes. 1. og 2. verdenskrig er den historiske dokumentation.

Erhards enkle krav til en folketingskandidat for CD er derfor disse: Du må sige Ja til Europa og Ja

til det atlantiske forsvarsfællesskab. Og så er CD's Ja til EF (Det europæiske Fællesskab) et **150% Ja**. Så er det sagt. Alt andet kan vi diskutere.

Erhard har i øvrigt som **eneste** danske politiker været medlem af Europa-Parlamentet lige siden dansk medlemskab i 1973. Uanset hans krævende post som partiformand for CD, hans landsomfattende foredragsvirksomhed om skolepolitik og Danmarks Radio har han måned for måned i årenes løb deltaget aktivt i Europa-Parlamentets virksomhed. Ikke mindst har han deltaget i den europæiske **økonomiske** debat og i parlamentets arbejde for **hjælp til udviklingslandene**.

René Brusvang
René Robert Brusvang

2) Lars Abel

f. 10. januar 1949 i København.

Cand.merc. 1974 i udenrigs- og virksomhedsøkonomi med EFs økonomi og jura som speciale. Sekretær i Industrirådet (handelspolitik og EF-anliggender) 1974-76. Siden sekretær i JERNET - (Sammenslutningen af Arbejdsgivere inden for Jern- og Metalindustrien), 1979 fuldmægtig. Medlem af Gladsaxe kommunalbestyrelse siden 1970 og Hovedstadsrådet siden 1974. Medlem af Kbh. Amtsråd (viceamtsborgmester) siden 1978. Medstifter af og bestyrelsesmedlem af Ungdommens Europabevægelse 1967-70. Medstifter af Europahøjskolen og Komiteen for direkte valg til Europa-Parlamentet 1976.

Medlem af hovedbestyrelsen for Europabevægelsen i Danmark siden 1977. Medlem af repræsentantskabet for Europæisk Samling siden 1978. Næstformand for Centrum-Demokraterne 1973-74, partisekretær 1974-78. Folketingskandidat siden 1973 i Københavns amt.

Adr. Ved Dammen 6, 2880 Bagsværd.
Tlf. (02) 98 53 78 eller (01) 12 22 78.

3) Arne Melchior

f. 22. oktober 1924 på Frederiksberg.

Handelsuddannet, direktør for eget konsulentfirma i marketing- og personaleadministration. Direktør for Jædrex 1962-68, for S. Seidelin (Okay) 1969-71 og for A-pressen i Danmark 1971-72. Medlem af Folketinget, næstformand, 1973-75. Siden 1977 på ny medlem af Folketinget, næstformand for folketingsgruppen. Delegeret ved FN 1977. Medstifter af Centrum-Demokraterne 1973.

Adr. Rømersgade 5, 2., 1362 København K.
Tlf. (01) 14 20 27 eller (01) 11 66 00

4) René Robert Brusvang

f. 23. august 1926 i København.

Cand.jur. 1952. Ansat i Københavns Politi 1945-55, siden 1952 som politifuldmægtig. Fuldmægtig hos Københavns overborgmester 1955-63. Fuldmægtig i Udenrigsministeriet 1963, ekspeditionssekretær 1967, konsulent i Udenrigsministeriets politiske afdeling fra 1973, Deputy Permanent Danish Representative, Committee of Ministers of the Council of Europe. Medlem af Folketinget siden 1973, fra 1975 gruppeformand og politisk ordfører. Medstifter af Centrum-Demokraterne 1973.

Adr. Ejlersvej 13, 3050 Humlebæk.
Tlf. (03) 19 08 27 og (01) 12 28 25.

6) Mimi Jacobsen
f. 19. november 1948 i København.

Exam. art., studerer fonetik og tysk ved Københavns universitet, undervisningsassistent ved Institut for Fonetik og Institut for Germansk Filologi. Medlem af Gladsaxe Kommunalbestyrelse siden 1974. Medlem af Folketinget siden 1977, delegeret ved FN 1978. Formand for Aktiv Skolepolitik (ASP) siden 1977.

Adr. Bagsværd Hovedgade 116B/10B, 2880 Bagsværd.
Tlf. (02) 44 05 68.

5) Tom Høyem
f. 10. oktober 1941 i Nykøbing Falster.

Embedseksamen i nordisk filologi, lektor i dansk sprog og litteratur ved Stockholm Universitet. Dansk rejselektor i Sverige for Foreningen Norden 1967-69. Lektor ved Sct. Jørgens Gymnasium, Frederiksberg, orlov siden 1975. Medarbejder ved Berlingske Tidende og Svenska Dagbladet. Medstifter og direktør i flere private virksomheder. Næstformand for Europahøjskolen, medlem af Foreign Press Association i Sverige. Medlem af Centrum-Demokraterne siden 1974, landsformand 1974-75. Næstformand for de svenske Centrum-Demokrater.

Adr. p.t. Docentbacken 3, 4tr., S-10405 Stockholm.
Tlf. Stockholm (08) 15 86 41.

7) Bruno Fjelstrup
f. 13. maj 1943 i København.

Cand.jur. 1972. Egen advokatvirksomhed, mødret for landsretten. Ansat i Forsikringselskabet Codan 1959-71. Værnepligt som jurist hos Auditøren ved Chefen for Søværnet. Tidligere medlem af hovedbestyrelsen og forretningsudvalget for Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, forskellige udvalgsposter i fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer. Tidl. bestyrelsesmedlem for Forsikringsklubben. Administrationschef i Dansk Bicycle Club 1973-75, formand for Danmarks Cykle Union 1976-78. Landsformand for Centrum-Demokraterne 1975-77.

Adr. Frederiksberg Alle 10, 3, 1920 København V.
Tlf. (01) 31 22 05 eller (01) 21 58 00.

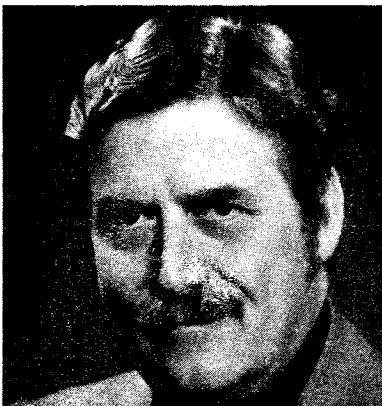

8) Ib Langsted

f. 9. januar 1920 i København.

Rådgivende civilingeniør med egen virksomhed i Herning. Efter eksamen 1944 ansættelse i forskellige rådgivende ingeniørvirksomheder og herunder ophold i USA, Tyskland, Sverige og Mellemøsten. Medlem af Grænseforeningens hovedbestyrelse. Medlem af det sønderjyske 5-mands udvalg under undervisningsministeriet. Medlem af undergrundsudvalget under handelsministeriet. Formand for folketingets udenrigsudvalg.

Adr. Postbox 110, 7400 Herning.
Tlf. (07) 12 27 12 og (01) 11 66 00

9) Hans Erik Hillerup-Jensen

f. 16. august 1929 i København.

Lærereksamen 1952. Ansat som lærer fra 1952, men var fra 1964-74 udsendt af Danida til såvel Kenya som Nairobi som ekspert og bistandskonsulent. Nu genindtrådt i stilling som overlærer i

Gladsaxe. Medlem af Centrum-Demokraternes landsråd 1974-78, næstformand i partiet 1974-75. Formand for CDs amtsstyrelse 1973-74. Medlem af hovedbestyrelsen for Europabevægelsen 1974, og medlem af Europabevægelsens forretningsudvalg 1979. Medlem af Repræsentantskabet for Europæisk Samling 1978. Folketingskandidat i Ballerup-kredsen 1973, i Frederiksværkkredsen i Frederiksborg amt 1977. Medlem af Ølstykke Kommunalbestyrelse siden 1970. Medlem af U-landsrådet siden 1975.

Adr. Ryttervænget 25, 3650 Ølstykke.
Tlf. (03) 17 83 82.

10) Birgit Mogensen

f. 11. marts 1927 på Amager.

Blev efter realeksamen uddannet som damefrisør. Fik senere selvstændig frisørsalon i Charlottenlund. Medstifter i 1950 af Franks Radio. Indtrådte i 1978 som midlertidigt medlem af folketinget som stedfortræder for Ernst Phehn.

Adr. Løvdal, Oue, 9500 Hobro.
Tlf. (08) 55 80 80.

Svar: EF sikrer rigelig forsyning med fødevarer.

Erhard Jacobsen: Det er meget indviklede ordninger. Men kort fortalt går de ud på, at man sikrer producenter af de vigtigste fødevarer en så høj pris, at de finder det umagen værd at producere, hvad der er behov for. Samtidig søger man at skaffe forbrugeren varer nok til rimelige priser.

Det kan ikke undgås, at der bliver utilfredshed med disse ordninger. Landmænd synes ikke, de får nok. Og omvendt synes forbrugerne, at de skal betale alt for meget. Men sådan vil det jo altid være, når der er modstridende interesser.

For dansk landbrug har EF-ordningen betydet mange milliarder i ekstra indtægt hvert år siden 1973.

Pia: Er det ikke galt, at man får store overskudslagre? "Smørbjerg" f.eks.

Hellere for meget end for lidt.

Erhard Jacobsen: Jo man kan sige, at der er noget galt med planlægningen, når man får større produktion, end man kan afsætte.

Men det er jo umuligt at få mange millioner landmænd til at gøre lige, hvad man gerne vil have dem til. Og det er jo heller ikke nemt at forudsige nøjagtigt, hvad 270 millioner mennesker vil spise og drikke i det kommende år. I øvrigt udgør overskuddet kun nogle få kg. smør pr. indbygger i de ni lande.

Og når man tænker på, at borgerne i østlandene står i kø for at få en smule kød en gang imellem, skal vi vist være glade for, at vi har overskud af alle vigtige fødevarer.

Birgitte: Fiskerne er meget sure på EF, fordi de ikke må fiske ret meget.

Fiskeriproblemet - et verdensproblem.

Erhard Jacobsen: Ja, det kan man godt forstå. Men de gør EF uret. Det er ikke EF's skyld, at

der i årevis er drevet rovdrift på fiskene i Nordsøen og andre steder. Der må ske en begrænsning. Ellers udrydder man sild og torsk fuldstændig. Men EF bestemmer ikke ret meget. Det gør de enkelte lande. De råder over, hvad man kalder deres "søterritorium". De kan holde andre landes fiskere ude. Det er ikke EF, men **England**, der forbyder danske fiskere at fiske i Nordsøen. EF prøver at få en aftale i stand. Uden EF's hjælp ville det se sort ud for de danske fiskere både i Nordsøen og i Østersøen.

Martin: Kunne man så ikke sende fødevarerne til de u-lande, hvor folk sulter?

Svar: EF yder mere til U-landene end alle andre.

Erhard Jacobsen: De steder i verden, hvor folk sulter, ligger ofte langt væk i forhold til havne og jernbaner. Det er næsten umuligt at bringe fødevarer ud til dem, specielt de letfordærlige varer, som f.eks. Danmark producerer, altså smør og ost.

Der er grund til at fremhæve, at EF og EF's lande yder langt mere end andre lande i verden. Sovjet yder næsten intet - landet må ofte selv importere korn for at klare befolkningens fødevarerforsyning. Så EF kan være stolt af sin indsats i u-landshjælpen.

Jan: Udbytter man ikke u-landene?

Erhard Jacobsen: Det mener u-landene ikke selv. Tværtimod. Over 60 lande - blandt dem nogle af de fattigste i verden - er deltagere i en aftale - den såkaldte Lomé-aftale - som de selv har været med til at udforme. Jeg har hvert år deltaget i møder med deres repræsentanter i Luxembourg. De er særdeles glade for samarbejdet med EF. Om udbytning er der slet ikke tale; tværtimod ofres der uhyre summer. Og flere hundrede tusinde arbejdere i EF-landene er arbejdsløse, fordi man har ønsket at give u-landene lov til at sælge deres varer. Disse varer er jo billige, fordi lønnen er meget lavere end i de vestlige lande.

Det skal understreges, at landene selv er med til at udforme reglerne for hjælp, tilskud og samhandel.

Pia: Skal EF have en europahær?

Svar: EF har ingen militære opgaver.

Erhard Jacobsen: EF har hverken politi eller militær. Det må de enkelte lande selv klare.

Med undtagelse af Irland er alle EF-lande i øvrigt medlem af NATO - en militær samarbejdsorganisation, der skal tage sig af det fælles forsvar af Europa, USA og Canada.

Danmark i NATO siden 1949

Den 4. april 1949 underskrev 12 lande i Washington D.C. Den nordatlantiske Trak-

tat, også kaldet Atlantpagten. Den er en kollektiv forsvarsaftale, som bestemmer, at "et angreb på ét medlemsland vil blive betragtet som et angreb på dem alle". Formålet er altså at afskrække en eventuel angriber fra at starte krig mod ét af de 12 lande. Samtidig slår traktaten fast; at hvert medlemsland i tilfælde af et angreb på ét eller flere af de øvrige medlemmer straks skal yde bistand ved at "tage sådanne skridt, derunder anvendelse af væbnet magt, som hver af dem anser for nødvendig".

Martin: Er EF imod de kommunistiske lande?

Erhard Jacobsen: EF er ikke imod noget land.

EF skal varetage de ni landes økonomiske interesser. Man har haft hårde diskussioner med USA og med Japan for eksempel. Der er mange kontakter med de østlige lande, men disse landes sammenslutning, deres EF, som hedder "Comicon", vil kun forhandle med de enkelte lande, ikke med EF. Men det kan EF jo ikke gøre for.

Derimod har Kina fået en aftale og udtrykt ønske om nærmere samarbejde.

Alle ni lande, også Danmark, har i øvrigt øget deres samhandel med de kommunistiske lande, efter at vi blev medlem af EF.

Michael: Skal EF bestemme, hvad vi skal lære i skolen?

Svar: EF blander sig ikke i kultur.

Erhard Jacobsen: EF har intet at gøre med, hvordan din skole kommer til at se ud.

Om du skal lære dansk og historie på den ene eller den anden måde.

Hvilke skolebøger du skal bruge.

Om forældrene skal have større eller mindre indflydelse.

Om der skal være elevråd.

Det er altsammen noget, vi selv bestemmer her i landet. Det vil EF aldrig blande sig i. Man søger mulighed for større ensartethed, når det gælder uddannelse af læger, jordemødre osv. Men det er jo for at gøre det lettere at søge arbejde i andre lande.

Jan: Skal vi have et fælles sprog?

Det er der slet ikke tale om. Tværtimod lægger man i EF-parlamentet stor vægt på, at hvert medlem kan anvende sit eget sprog under alle forhandlinger. Det bliver oversat, så alle andre forstår, hvad man siger. Omvendt kan man - gennem høretelefon - få oversættelse til sit eget sprog af, hvad de andre siger, der er i EF. Men der er flere og flere, som søger at lære andres sprog. Og det er da glædeligt. Radio og TV-stationer sendes jo over grænserne.

Michael: Bestemmer EF, hvad folk skal have i løn og understøttelse?

Erhard Jacobsen: Nej, hvert land styrer sine egne anliggender.

Arbejdsløn aftales i alle lande frit mellem arbejdere og arbejdsgivere. De enkelte landes parlament og regering kan blande sig, men ikke EF.

Understøttelse for arbejdsløse - og alle andre sociale ydelser - bestemmes helt og fuldt af de enkelte landes myndigheder. Noget bestemmes af folketinget, noget af kommunen, men EF kan ikke blande sig.

I det hele taget blander EF sig ikke i ret meget af det, som vedrører borgernes daglige tilværelse. Det afgøres i de enkelte lande.

Pia: Bliver et lille land som Danmark ikke helt selvstændigt, når vi er sammen med de store lande i EF?

Svar: Kan noget land overhovedet være "selvstændigt".

Erhard Jacobsen: Man kan vel spørge, hvor meget selvstændighed - altså ret til selv at bestemme - der nogen sinde har været for et lille land. Vi er jo på alle måder afhængig af, hvad andre lande gør.

Man kunne for så vidt spørge, om noget land i verden - selv det største og stærkeste - kan siges at have fuld selvstændighed. Man ser netop de store lande bruge milliarder af kroner på efterretningstjeneste o.lign., som skal holde deres regering underrettet om, hvad folk i andre lande mener om det, de gør.

Samtidig bruger de andre milliarder på at informere, altså at få folk i andre lande til at synes om dem. Det må vel betyde, at de føler sig afhængige af, hvad andre mener.

I virkeligheden må man sige, at det er sværere for større lande i EF end for små lande at bøje sig. De små er jo vant til det.

Reelt har Danmark større rettigheder og friheder i EF, end vi ville have udenfor. Man kommer ikke uden om at tage hensyn til os i fællesskabet.

Martin: Også efter at vi har fået direkte valg?

Erhard Jacobsen: De direkte valg er helt uden betydning for Danmarks forhold til EF.

Jan: Kan man ikke sige, at parlamentet får mere magt?

Svar: Direkte valg ændrer ikke Danmarks stilling i EF.

Erhard Jacobsen: Jo det kan man godt sige. Men ikke "mere magt" over Danmark og de andre medlemslande.

Parlamentet får større indflydelse over for "bureaukraterne", som man kalder det - over for embedsmændene (Kommissionen).

Hvis der skal gennemføres beslutninger, som har betydning for dansk økonomi eller danske forhold i øvrigt, skal det ske i Ministerrå-

det. Det består, som jeg har beskrevet det, af 9 ministre - een for hvert land. Og de skal være enige. En dansk minister kan sige nej - eller ministeren for det lille Luxembourg. Det ændres ikke ved de direkte valg. Direkte valg gælder jo kun EF-parlamentet. Ministrene skal stadig vælges af parlamenterne i deres eget land, ikke af EF-parlamentet.

Birgitte: Jamen, hvorfor holdes der så direkte valg?

Svar: Direkte valg en naturlig sag.

Erhard Jacobsen: Det er i virkeligheden såre ligetil.

Ved kommunevalg vælger folk nogle personer til byrådet eller amtsrådet. Ved folketingsvalg vælger de 179 personer til folketinget.

På samme måde skal vælgerne den 7. juni i år vælge 16 danske personer til EF-parlamentet.

Det bliver een lang liste, hvor alle over 18 år kan sætte kryds ved den person, de finder bedst egnet. Det er ikke særlig indviklet - men det er vigtigt at stemme.